

Dr. Kolláth György

Most fejeződött be a képviselői vagyonynyilatkozat dömping (avagy bohózat) második felvonása. Bő egy évet alapul véve van, illetve lesz ebből mindjárt 4 is. Vallani kellett (volna) az un. Répássy-bizottság előtt, 2001. április 19-ig szóló a 2. számú határidő, 2002. januárban jön az újabb menet, végül a koronát a ciklusvégi, jövő nyári zárónyilatkozat teszi fel. Kérdezhetnénk: hol az az egy, aminek hinni lehetne? A

bruttó négy talán hitelesen nettó egyet se tesz ki mindenkinél. Egy fecske nem csinál nyarat, de esetleg tavaszt igen. Közismerten egy család "szappanoperettje" indította el a lavinát. A szirupos, zenés játék fináléja megijósolható, de vajon miért kellett ehhez kulisszának használni a többi honleányt és honatyát is? Happy end ebből már nem lesz (az a belpolitikában amúgy sem csak dicsőséget jelent), ám komolytalanná tenni a képviselői átláthatóságot nagy hiba. Egy parlamenti bizottsági elnök "közjogi értékcsökkenésről" beszélt, amikor azt fejtegette, hogy a nem valló képviselő üldögélhet a helyén, újságot is olvashat, csak éppen pénzt nem kap ezért és szólnia vagy szavaznia sem lehet. Kívülálló számára észrevehetetlen büntetés lenne ez a Ház kb. egyharmadát alkotók tekintetében. Az értékcsökkenés pedig nem a jövőt illető veszély, hanem – éppen a megvallás sumáksága folytán – a parlament egészét fenyegető árnyék, mindinkább jelen időben. Ismét és feleslegesen csorbul(t) a Ház tekintélye, mivel nem kezelt egy akut gondot, hanem terítette és beszorozta azt 386-tal. Megint a - mind többször bírált - látvány-hatás döntötte el az ügyet. Egyáltalán nem látszik, hogy mi volt az az ok, ami miatt az 1990 óta működő rendszert meg kellett változtatni, s mi szavatolja, hogy az új konstrukció jobb lesz bármivel is. Tengerek valódi tennivaló ég a kezére a képviselőknek, mégis a figyelemelterelés és az áldozatnélküli szívatás kapott elsőbbséget. Olyan ez, mint amikor a csiga bedől a kanyarban, sőt még hamisan csikorog is hozzá.

A választott képviselők "üvegzsebe" bizalomfokozó gesztus lehetne és mérsékelhetné azokat a törekvéseket, melyek mohón, 4 évből hoznak ki a teljes anyagi "jöllétet". Önmagában az, hogy számot kell adni, csillapíthatja a "dokumentum-gyűjtés" zavartalanságát. Sok választó talán a (kifordított?) zseben keresztül is lemérhetné: megére-ennyit egy-egy kampányoló jelölt nemsokára. Mindezekkel semmi bajom nincsen. Gondjaim viszont a következők:

A mai hajcihőt károsan körülengeli egyfajta egalitárius szemlélet. Azt sugallja az ügy és annak kezelésmódja, hogy a nincstelen a jó képviselő. Ha semmi sincs, bajod se lehet belőle. Esetleg egy kevéske láttatható. A vakok országában a félszemű a király?! Isten óvjon viszont bennünket az olyan képviselőktől, akik a "polgári" életben képtelenek (voltak) boldogulni, és azóta sem viszik semmire! Belegondolni rossz, ha a képviselőnek majd a tiszteletdíjából kell(ene) meggazdagodnia.

Eddig a vagyon-nyilatkoz(tat)ás olyan volt, mint a szerelmi vallomás. Nem az volt benne a pláne, hogy igaz legyen, hanem csupán az, hogy némiképpen hihető. Ez most az egyoldalú (koalíciós karakterű) Répássy-féle vizsgáló bizottságosi kapcsán gellert kaphat, leszámolási eszközzé válhat. Elindulhat egy lavina, melyben képviselők vagy "famulusaik" kitergetik egymás szennyesét. Minden oldal úgy érezheti: van miért bosszút állni a másikon. Akár így történik, akár nem: a szaftos részletek kíváncsiságot válthatnak ki, de ez ügyben az emberek hitét és bizalmát üres papírfórmával már aligha lehet visszaszerezni. Ha csak nem térnek vissza a kiinduló dilemmához: sztárokat a színpadra, most mutassák meg, mi a (vagyon) helyzet!? Különben egy nyertes lesz, és több száz mameluk.

Végül, le kellene vonni annak is a tanulságait, hogy a fogcsikorgató igyekezetben megint elszúrták a törvényt. Az még csak elvi-logikai bukfcenc, hogy a semmiféle köztisztviséget sem viselő élettárs vagy gyermek után is vallani kell, ha egy

Cím
Vagyonnyilatkozatok
Dátum
2004.02.03.

Dr. Kolláth György

---

háztartásban élnek a képviselővel, következésképpen a honatya papírú "sara" hetedíziglen büntet. Egybevetésül: elképzelem ugyanezt mondjuk Berlusconi esetében. Tekintve, hogy a mi szisztémánkban csak a családtag adata bizalmas, viszont bárki kezdeményezhet vagyonvizsgálati eljárást, aminek nyomán már a képviselői "háttér" is felfedhető, röpködhetnek majd a parlamenti plénum előtt nevek, viszonyok, rokonsági kötelékek, aktívumok és passzívumok egyaránt. Különösen ez utóbbiak köre lehet (tragi)komikus. A törvény melléklete a III., Tartozások című részben 3. sorszám alatt feltüntetni kéri a magánszemélyekkel szembeni tartozás összegét is. Keret, értékhatár, elismerés, lejáratra utalás stb. nincs előírva jogi feltételként. Ergo tíz forintnyi kártyaadósság, lóversenyen elért bukta, teniszezés közbeni fogadás pezsgője – és így tovább akár naponkénti, pótlólagos dokumentálást, kiegészítést, illetve törlést követelne meg, máskülönben a képviselő – úgymond - nem őszinte. Ma a T. Házban bizony ilyen nívón (is) készülnek – esetünkben az ellenzék nagyobbik része által is legitimált – törvények. Erre mondaná a pszichoanalitikus, hogy ha nem tudod, mit is kéne tenni, maradj csendben és élvezd magát a problémát!